

PUK
de Kleine de Grote

Andere boeken van Rik Peters en Federico Van Lunter bij Clavis

Rip en Rouw. Juffrouw Spinnewiel (7+)

Rip en Rouw. Tandarts Bibberbeet (7+)

Rip en Rouw. Tuinman Priknetel (7+)

Hotel Habbekrats. De mysterieuze spruitjesmoord (10+)

Camping Cruel. Het boek der verdwenen zielen (10+)

Tekst: Rik Peters / Illustraties: Federico Van Lunter

Puk de Kleine de Grote. De magische goochelshow vol tovenarij en trucs

© 2023 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Alkmaar – New York

Trefw.: goochelen, talenten, vriendschap, pesten

NUR 282

ISBN 978 90 448 4685 0

D/2023/4124/116

Alle rechten voorbehouden

www.clavisbooks.com

www.federicovanlunter.com

Rik Peters

PUK

de kleine de Grote

met illustraties van
Federico Van Lunter

‘Welkom bij mijn goochelshow!’

Met die woorden wil ik mijn optreden beginnen. De rest moet ik nog bedenken, hoor. Ik heb nog geen trucs, nog geen witte konijnen die uit zwarte hoeden kruipen, en nog geen assistent die ik doormidden kan zagen. Maar ik moet *ergens* beginnen, dus dan maar bij het begin. Bij: *Welkom bij mijn goochelshow!*

Ik heet Puk. En ik ben een goochelaar.

Nou ja ... ik heet in elk geval Puk.

Puk de Kleine.

Een goochelaar ben ik niet.

Maar ik wil wel graag een goochelaar *worden*. Het lijkt me geweldig om mensen te hypnotiseren, om kaart-trucs uit te voeren, of om de toekomst te voorspellen. En om zo'n hoge zwarte hoed te dragen, natuurlijk. Met of zonder konijn erin.

Al jaren droom ik bijna nergens anders over. Ik zeg *bijna*, omdat ik ook weleens nachtmerries heb over opgesloten-zitten-in-het-toilet of achtervolgd-worden-door-een-pestkop-uit-mijn-klas. Maar meestal droom ik over uitverkochte circustenten, over staande ovaties, en over grote trucs met rook en vuur. Oké, en *heel* soms over een badkuip vol chocoladepudding ... Maar verder droom ik dus echt *bijna* altijd over goochelen.

Ik weet nog precies waar mijn liefde voor goochelen begon. Het was op een straatfeest. Een verjaardag. En er trad een clown op. Er was ook een grote taart met heel veel slagroom, maar dat is nu niet belangrijk. Het gaat om de clown, want die deed goocheltrucs.

Een heleboel goocheltrucs.

Eerst trok hij een lange sliert zakdoeken uit zijn mouw, toen spoot hij water door zijn rode neus, vervolgens haalde hij een duif uit zijn sok, daarna veranderde hij een gele bloem in een setje speelkaarten, en tot slot at hij vijf hele stukken taart op. Ik stond met open mond te kijken en ik dacht: *Dat wil ik ook!*

Dus ik liep naar de tafel met gebak en ik nam ook vijf stukken.

Nee, grapje. Maar ik wist toen *wel* dat ik goochelaar wilde worden.

Erg bijzonder is dat niet. Bijna alle kinderdromen beginnen immers met een clown op een straatfeest. Maar om de een of andere reden staat het moment in mijn brein gebeiteld. Waarschijnlijk omdat het de eerste keer was, want die onthoud je altijd. Je eerste verliefdheid, je eerste kus, je eerste onvoldoende ... en vooral je eerste goochelshow.

Maar misschien ga ik nu te snel, want ik zou beginnen bij het begin. En zoals elk goed verhaal, begint het mijne met een spreekbeurt in de klas ...

